GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 42.

We Srodę Dnia 23. Maia 1804.

Z Wiednia d. 16. Maia.

D. 14. t. m. w rocznicę śmierci S. P. Cesarzowy Jnć Maryi Ludwiki odprawione zostały w kościele zamkowym wieczorem wigilie, a nazaiutrz przed południem exekwiie, na których znaydował się J. C. K. Mość z Arcy Xiążętami i całym dworem.

J. C. K. Mość zaszczycił nayłaskawiey hrabiow Leopolda i Franciszka Kinskich z Wchinitz i Tettau godnością aktualnych szambelanow.

Dla poczmistrzow w niemieckich dziedzicznych kraiach raczył J. C. K. M. przedłużyć nayłaskawiey podwyższoną płacę od koni pocztowych po 1 ryn. 15 kr. od konia na poiedyńczą stacyą aż do ostatniego Październiika r. b.

Tuteyszy sukienny fabrykant Józef Michalek na Rossau Nr. 10 używa od kilku lat wynalezioney przez siebie machiny do gręplowania wełny, za pomocą którey ieden człowiek wygręplnie w 12 godzinach 12 funtow wełny, co iest znacznym oszczędzeniem kosztow na zwyczayne ręką ludzką gręplowanie. Rząd niższey Austryi poznawszy, przez wyznaczoną na ten koniec kommissyą użytek tey machiny, zaleca ią wszystkim rękodzielnikom sukiennym, z tym dodatkiem, że wynalazca da im potrzebną o niey informacyą.

Z Wenecyi odbieramy następuiące wiadomości pod d. 2 Maia: — W niedzielę dane były dla Arcy Xcia Jnć Jana w wielkim kanale wyścigi barkow, o których procz Wenecyi zaledwo wyobrażenie miec można. Arcy Xiążę Jnć znaydował się z całym swoim orszakiem na bogato przybranem płaskim statku i opłynął kilkokrotnie Korso przy okrzykach licznie zgromadzonego na brzegach ludu i z gondołow. Każdy dzień iego tam bawienia iest dla mieszkańcow nową sposobnością dla okazania swego uszanowania i przychylności dla Nayiaśnieyszego Cesarskiego Domu. Każdy stan stara się swoią życzliwość okazać. W sobotę była wybrana i liczna schadzka w S. Samuele, a liczniejsza ieszcze dla obszernieyszego mieysca nazaiutrz wraz z balem w S. Cassino. Arcy Xiążę Jnć zaszczycił obie swą obecnością, i powiększył zabawę swą grzecznością, która wszystkich serca uymuie. Resztę tych dni czasu poświęcił Arcy Xiążę Jnć na zwiedzenie woyskowych urządzeń i budynkow. Wczoray z rana przypatrywał się spuszczaniu okretu z warsztatu, a w wieczor odwiedził powtornie teatr S. Moise. Wenecya przemyśla tylko, iakby czas bawienia tam Arcy Xcia Jnc iak nayprzyiemnieyszym uczynic; ale wiecey go cieszy przychylność i wdzięczność tych nowych poddanych do

naylepszego z Monarchow, za przysłanie do nich brata Monarchy, potomka Maryi Teressy i wychowanego w szkole Franciszka i Karola, niżeli wszystkie liczne zabawy.

C. K. nadworny radca Marcin Sturmann, w Wiſſes - Ret, w kommitacie Gemerera, dawszy iuż kilkokrotne dowody swego przywiązania do C. K. woyska przez wspieranie go, ponowił świeżo to przywiązanie przez złożenie dla ſtoiącego w tamteyszym dyſtrykcie szwadronu kieryſſerow Arcy Xcia Franciszka, cało mieſięcznego żołdu począwszy od wachmiſtrza aż do żołnierza w kwocie 425 ryń. 30 kr. maiąc wzgląd na teraźnieyszą drogość, i procz tego dał dla każdego żołnierza po 4 podkowy bezpłatnie. Tak piękny czyn zasługuie publicznie bydź oznaymionym, za który mu wspomniony regiment wdzięczność swoią oświadczył.

Z Brynu d. 14. Maia.

Od nowego kommendanta w Alexandryi Korkona baszy, odebrała Porta, podług liſtu z Konſtantynopola pod d. 15 Kwietnia, ważne donieſienie pod d. 22 Marca, którego treść naſtępuiąca: W Kairze powasnili ſię niektórzy Beiowie z zaſtępcą Elfi beia, z tego przyszło do krwawych czynow, w których wspomniony officyer z większą liczbą swoich ſtronnikow zginął. To zdarzenie dało do ważnieyszego daleko powod: Arnautowie połączeni od 5 mieſięcy z Mamelukami, odſtrychnęli ſię natychmiaſt od nich, i obrocili broń swoią przeciw nim dla wyrwania na rzecz Porty wyższego Egiptu z rąk Beiow. D. 13 i 14 przyszło zatem do krwawey bitwy, w którey Arnauci zupełne odnieśli zwycięztwo, i w którey Ibrahim bey i inni naczelnicy Mameluków polegli. O tem zdarzeniu dowodzca Arnautow przysłał obszerny rapport do wspomnionego wyżey kommendanta Alexandryi, w którym przeprasza za oderwanie ſię dawniey od Porty i na przyszłość nie przełamaną wierność przyrzeka.

To szczęśliwe zdarzenie kazał W. Sułtan oznaymić publiczności wyſtrzałami z armat z Seraiu, i zamyślą cofnąć wydane rozkazy baszy Akreyskiemu do odzyskania Egiptu.

Jak tylko Elfi bey dowiedział ſię o powyższych zdarzeniach w Kairze, zaraz tam z pod Alexandryi poiechał. Basza Korkon nic w swoim rapporcie nie wspomina o przybyciu tam Anglikow; ale inne prywatne liſty z różnych okolic Egiptu potwierdzaią tę wiadomość. Też liſty donoszą, że Arnauci w liczbie 6000 ludzi pod dowodztwem naczelnikow Mehema i Alego, na Beiow uderzyli i prawie wszyſtkich wytępili.

O Serwiyskim buncie odbieramy wiadomości do 3 t. m. Twierdza Szabacz poddała ſię powſtańcom na d. 1 Maia. Będąca tam turecka załoga przepłynęła na Cesarską ſtronę i d. 30 przewiezioną zoſtała do Belgradu. Powſtańcy ruszyli z całą ſiłą przeciw Belgradowi, wziąwszy, iak zapewniaią 12 armat z Szabaczu. W krotce tedy spodziewać ſię trzeba pod Belgradem ważnych wypadkow.

Na mianey w Belgradzie u baszy radzie, poſtanowili Deiowie Fotigli i Aganli złożyć swoie urzędy, aby tym sposobem przywrocić spokoyność; lecz trzeci Dey Mollah Jusuff sprzeciwił ſię temu, i puścił ſię dla uniknienia sromoty Sawą na odſiecz Szabaczowi; lecz będąc od powſtańcow porażony, powrocił nazaiutrz do Belgradu. Powſtańcy wszędzie przemagaią, i powszechny ſtrach opanował Turkow.

Z Londynu d. 2. Maia.

Trzy połączone oppozycyyne partye (Pitta, Foxa i Grenwilla) zdaie ſię iż dopięły nakoniec swego celu. Ze wszyſtkich okoliczności uważamy bowiem teraźnieyszą ad-

ministracyą iuż za zniesioną, i poty tylko swoie urzędy odbywać będzie, poki J. K. Mość innych ministrow nie będzie mianował. Zdaie się, że P. Pitt stanie znowu na czele nowey administracyi; o innych atoli ministrach nic ieszcze wiedziec nie można.

Podług prywatnych doniesień z Kalkuty, spodziewamy się w krotce zawarcia powszechnego pokoiu z Miratami.

J. K. Mość odzyskał zupełne zdrowie; w ostatnią niedzielę przechodził się przeszło godzinę po ogrodzie. P. Addington prawie codzień miewa u niego audyencye.

Jenerał Fox odpływa do Gibraltaru na rządcę.

Pellew iest mianowany kommendantem w wschodnich Indyach na mieyscu admirała Raniera. Od wszystkich zagranicznych towarow, procz wina, herbaty i bawełny, powiększono cło o 12 ½ procentu.

Dworska gazeta donosi urzędownie o odzyskaniu Gorei, iako też o wzięciu kilku francuzkich okrętow w zachodnich Indyach.

Zupełnie potwierdza się, że wyprawa przeciw hollenderskiey osadzie Carasao nie powiodła się.

Między Rossyą i Ameryką zawarty został handlowy traktat.

Lord Hawkesbury podał tuteyszym zagranicznym posłom z rozkazu J. K. Mci następuiącą notę pod d. 30 Kwietnia.

"Mci Panie! Doświadczenie, iakie cała Europa o postępowaniu rzadu francuzkiego mieć powinna, skłoniłoby J. K. Mośc było przemilczeć i wzgardzic wszelkiemi obwinieniami, iakie ten rząd przeciw rządowi J. K. Mci mogł uczynić, gdyby nadzwyczane i nieupoważnione odpowiedzi, iakie rożni ministrowie obcych mocarstw w Paryżu dali ministrowi zagranicznych interessow na takowe udzielenia, nie nadawało im większego niżeli wartaią znaczenia. J. K. M. nakazał mi przeto oświadczyć, iż spodziewa się nie potrzebować tu zbiiać wzgardy godnego obwinienia" iakoby rząd J. K. Mci należał do zamachow zaboystwa „ — obwinienia, iakie iuż w przeszłey woynie równie fałszywie i potwarczo od tego rządu przeciw członkom rządu J. K. Mci uczynione zostało — obwinienia niezgodnego z honorem J. K Mci iż znanym charakterem narodu Angielskiego, i tak dalece nie popartego dowodami, iż słusznie sądzić można, że w tym momencie dla tego tylko wymyślone zostało, aby odwrocić uwagę Europy od krwawego czynu, który niedawno z rozkazu pierwszego konsula z nadwerężeniem prawa narodow i z wzgardą nayprostszych przepisow honoru i ludzkości we Francyi popełnionym został.—Gdyby rząd J. K. Mci nie skłaniał się do uczuciow tych mieszkańcow Francyi, którzy nie są kontenci z teraźnieyszego rządu — gdyby odrzucał ich układy zmierzaiące do oswobodzenia ich oyczyzny od sromotnego iarzma, pod którym ięczy, lub odmawiał im pomocy, ile kiedy te układy zgodne są z słusznością, tedy nie dopełniłby obowiązkow, które każdy roztropny i sprawiedliwy rząd, w podobnych iak teraźnieysze okolicznościach, względem samego siebie i świata zachować powinien. Woiuiące mocarstwa maią powszechnie uznane prawo, korzystać z wszelkiego nieukontentowania w kraiach, z które mi są w woynie. Użycie tego prawa ieżeliby, iakiey podlegało wątpliwości, tedy usprawiedliwione bydź może nie tylko przez teraźnieysze położenie narodu francuzkiego, ale nawet przez postępki rządu iego, który od początku teraźnieyszey woyny ustawicznie utrzymuie porozumienia z niechętnemi w państwach J. K. Mci, a osobliwie w Irlandyi, i teraz zgromadził nad brzegami Francyi korpus buntownikow irlandzkich, którzy są przeznaczonemi

wspierać ich układy przeciw temu królestwu. — W takich okolicznościach rząd J. K. Mci poczytałby sobie za winę, gdyby zaniedbał użyć służącego mu prawa, to iest wsparcia tych mieszkańcow, którzy przeciw teraźnieyszemu rządowi powstaią, ile to zgadza się z zasadami prawa narodow, które polerowne rządy dotąd uznały. Zyczy on sobie, równie iak cała Europa, widzieć w tym kraiu zaprowadzony porządek rzeczy, nie tylko dla niego, ale i dla iego sąsiadow dogodny. Z tem wszystkiem, ieżeli to życzenie nie może bydź dopełnione, tedy ma rząd podług nayściśleyszych prawideł do osobistey obrony zupełne prawe, iako to niszczyć nieprzyiacielskie usiłowania, odwracać iego działania i proiekta, które iak sam powiada nie tylko do zmnieyszenia naszego handlu, sił i posiadłości zmierzaią, ale też do zniszczenia wewnątrz państwa Brytańskiego. — Postępuiąc J. K. Mość podług takowych zasad, rozkazał mi oprocz tego oświadczyć, iż rząd iego nigdy żadnego nie upoważnił czynu, któryby się sprzeciwiał nayściśleyszey sprawiedliwości i wiekami upoważnionym zwyczaiom. Jeżeli upoważniony od J. K. Mci przy obcym dworze minister utrzymywał we Francyi korrespondencyą w celu dowiedzenia się o proiektach rządu francuzkiego, lub o innych godziwych rzeczach, tedy nie uczynił nic nadto, czegoby każdy minister w podobnych okolicznościach nie uczynił względem kraiu, z którym iego Monarcha zostaie w woynie, i daleko mniey uczynił, niżeli francuzcy ministrowie i handlowi agenci, co do źlemyślących w kraiach J. K. Mci. Przez utrzymywanie takiey korrespondencyi nie mogł wcale przestąpić obowiązkow publicznego urzędu. Każdy minister przy obcym dworze stosownie do swego powołania niepowinien się wdawać z zlechętnemi w kraiu, ani nic takiego nie czynić, coby szkodzić mogło kraiowi, u którego iest upoważniony; ale względem kraiu z którym iego monarcha zostaie w woynie, wcale te obowiązki ustaią. Postępki iego w tym względzie mogą bydź chwalebne lub naganne, wszelako nigdy iego publicznego charakteru nienadwerężaią, ieżeli nietyczą się kraiu lub iego bezpieczeństwa, w którym iest upoważniony. — Z pomiędzy wszystkich rządow, które chcą za polerowne uchodzić, rząd francuzki naymniey ma prawa odwoływać się do prawa narodow. W rzeczy samey iakże może się do niego odwoływać, kiedy od rozpoczęcia nieprzyiacielskich krokow nie przestał go gwałcić! Przyrzekł poddanym angielskim swoią opiekę, którzy po oddaleniu się ambassadora J. K. Mci życzyli sobie tam zostać. Cofnął to przyrzeczenie bez ostrzeżenia ich, zatrzymał ich iako ieńcow woiennych i do tego czasu trzyma w brew swemu przyrzeczeniu i zwyczaiom od wszystkich polerownych narodow zachowywanym. Rozciągnął nawet tę nową i barbarzyńską ustawę do osób, które za paszportami francuzkich ambassadorow i ministrow przy obcych dworach przez Francyą z wszelkim bezpieczeństwem do swey oyczyzny powrocić miały. Kazał w hollenderskim porcie zabrać angielski pocztowy statek, pomimo zapewnienia iego tam ambassadora, iż pocztowe statki na wzaiem będą szanowane, poki poprzednicze niezaydzie ostrzeżenie. Zatrzymał w francuzkim porcie i skonfiskował angielski statek, który tam przywiozł rządcę zdobytych przez woyska J. K. Mci wysp. Postępek iego z załogą na wyspie S. Łucyi niemniey był nadzwyczaynym. Głowna twierdza była wprawdzie szturmem wzięta, iednak zostawiono załodze przywileie ieńcow i odesłano ią do Francyi, w tym rozumieniu, iż zarowną liczbę Anglikow miała bydź zamienioną. Wszelako dotąd żaden Anglik nie powrocił z Fran-

cyi. — Oto iest postępowanie rządu francuzkiego względem mocarstwa, w którym zostaie w woynie. Jakież było iego postępowanie względem mocarstw, z któremi zostaie w pokoiu? Jestże ieden traktat, któregoby nie złamał, znaydziesz się, który sąsiedzki kray, ażeby iego gruntu nie zgwałcił? Od mocarstw stałego lądu zależy, długoli zechcą ieszcze cierpieć podobne zniewagi. Za nadtoż powiem przydaiąc, iż ieżeli podobne postępowanie dłużey bez odporu z strony lądowych mocarstw cierpiane będzie, tedy wkrótce zobaczemy zniszczony święty systemat prawa narodów, na mocy którego towarzystwa Europeyskie zachowywały od wiekow święte obowiązki ludzkości i sprawiedliwości.

Podp. *Hawkesbury.*

Z Paryża d. 4. Maia.

Dalszy ciąg posiedzenia Trybunatu dnia 3 względem godności Cesarskiey, na którym znowu bardzo wiele znaydowało się słuchaczow. Prezydent oświadczył, iż ieden tylko Carnot zapisał się do mowienia przeciw wnioskowi, i wezwał go na mownicę.

Carnot. — Pomiędzy mowcami, którzy mnie poprzedzili na tey mownicy, wielu czynili sobie zarzuty nad nieprzyzwoitościami przywiązanemi do dziedzictwa naywyższego urzędu w iedney familii, i na nie odpowiadali. Chcę przydadź do tego co oni iuż powiedzieli uwagi, które mniemam bydź sprawiedliwemi; moie milczenie w tym momencie byłoby niegodnym moiego znanego charakteru i moich zasad, które od początku rewolucyi wyznaię. Daleki iestem od tego, abym miał chcieć zaprzeczać Bonapartemu prawa iakie ma do wdzięczni narodowey. Gdybyśmy nie mieli tylko samą iedynie xięgę ustaw cywilnych, to iedne dobro zasługiwałoby iuż na całą wdzięczność narodu. Lecz idziesz zatem, abyśmy powinni dla niego czynić ofiarę z tego, co mamy naymilszego, ofiarę z wolności? Gdy zniszczemy wolność, nie będzież to zniszczeniem własnego iego dzieła? Gdy Bonararte był wyniesiony na godność konsula, łatwo było przewidzieć, że naczelnik państwa miał ieszcze zamysł poźnieyszy, który nam przepowiadał odmianę nierownie większą od tey co świeżo nastąpiła. Widziano wielką liczbę instytucyy monarchicznych zastępuiących mieysce instytucyy republikantskich; lecz zaspokaiano umysły przeciw obawie względem przywrocenia władzy dziedziczney. Nakoniec wniesiono dożywotni konsulat; głosowałem na ten czas przeciw dożywotniemu konsulatowi, dzisiay głosuię przeciwko dziedzictwu. Jednakowoż podległy i posłuszny zawsze ustawom, iakie oyczyznie moiey przyiąć się będzie podobało, od momentu gdy narod ogłosi dziedzictwo naywyższey władzy w famili Bonapartego, pierwszym będę w poddaniu się nowey hierarchii konstytucyiney i w daniu dowodow moiey podległości ustawie. Nie będę się zapuszczał w roztrząsanie korzyści i nieprzyzwoitości systematow dziedzictwa i wyboru; przestanę na rozważeniu niektórych szczególnych przypadkow. Zarzucą mi zapewne, że nie masz stałości w rządach bez dziedzictwa; że Monarchie przedstawiaią nam przykłady naydłużey utrzymuiących się państw; że różne systematy Rzpltey przybliżaia się więcey lub mniey do anarchii. Lecz państwo rzymskię, nie dłużey od Rzepltey rzymskiey utrzymywało się, a dziedzictwo niezapewnia szczęścia ludow, ponieważ człowiek wielki może spłodzić syna nikczemnego i niegodnego siebie. Tu mowca wystawia obraz państwa rzymskiego pod berłem tych Cesarzow, którzy chociaż obieli rządy po cnotliwych swych oycach, niemniey byli iednak poczwarami, Przywodzi panowania Kaliguli syna Germanika, Domicyana syna Vespasiana, Kommoda syna Marka Aureliusza. Sta-

wia na przeciw temu obrazowi czasu, w którym podli pochlebcy opanowali i zupełnie rządzili umysłem Monarchy, czas cnot, które zaszczycały Rzymianow w naypięknieyszych czasach Rzepltey. Mowi daley: Dziedzictwo est szkodliwym, ponieważ związki w iakie wchodzi familia panuiąca są źrodłem woien i kłótni z rządami zagranicznemi iak tego dowodzi 800 letnie panowanie ostatniey naszey dynastyi. Nie mogliśmy, powiedzą mi zapewne, po wielu nieszczęśliwych doświadczeniach nigdy ustalić gruntownie Rzepltey; wszystkie instytucye któreśmy zaprowadzić usiłowali, nie miały pomyślnego skutku. Lecz czyliż krótkie trwanie tych instytucyy rodzaiowi ich przyznawać należy lub nieszczęśliwym okolicznościom w iakich utworzone były? Jedyny czas do ustalenia wolności był po podpisanym pokoiu w Amiens; na ten czas mogliśmy się spodziewać dadź wolności zasadę trwałą wpośrod spokoyności. Bonaparte przysięgą zaręczył bronić wolności. Nadaiąc nam ią nabyłby był sławy nieporownaney; lecz zamiast tego chce Francyą zrobić dla siebie własnością samowolną i dziedziczną. Jestże to iego interessem? wcale nie, iak mniemam. Wiem dobrze, że ciała polityczne podlegaią słabościom, które wymagaią bacznego starania, i że władza złączona w rękach iednego iest naylepszym środkiem przyprowadzenia ich do stanu zdrowia. Mamy tego pamiętne przykłady u Rzymianow, gdy Kamillusze, Cincinnaty, Fabrycyusze ogłoszeni dyktatorami, użyli samowolney władzy dla ocalenia oyczyzny. A potem ią złożyli. Darmo starała się uwiecznić ten nayważszy urząd w osobie iednego obywatela. Wiadomo iaki tego był skutek, i że Cezar, który pierwszy ośmielił go sobie przywłaszczyć, pierwszą stał się ofiarą. Nie potrzeba było wcale rozpaczać o wynalezieniu systematu rządu, któryby nas uszczęśliwił przez utrzymanie ustaw republikantskich. Widziano prawda, wkrótkim przeciągu czasu upadaiące kilkakrotnie nasze instytucye; lecz nie dano dosyć na to uwagi, żeśmy ie chcieli ustalić w pośrod powszechney burzy i Rzeplta nie raz pogrążona była niespodziewanie w odmencie. Lecz znayduie się kray, który za wzor może służyć lub przynaymniey przywodzi nam na pamięć możność bytu wielkiego państwa wolnego. Chcę mowić o ziednoczonych Stanach Ameryki. Zamiast zachęcania się tak mądremi instytucyami, co raz daley oddalamy się od wolności. Jakimże sposobem mogliśmy się spodziewać utrzymać ią, gdy cała władza wykonawcza w iednego rękach złożona została, gdy taż sama ręka, która kieruie całą władzą wykonawczą, rozdaie także wszystkie urzędy, i gdy nic nie wymyślono dla umiarkowania tey władzy? Zarzucą mi może za stroną dziedzictwa życzenie narodu, odezwy, które ze wszystkich stron przybywaią z żądaniem tey nowey instytucyi. Lecz te odezwy przesyłane iedynie od urzędnikow publicznych są pisane pod wpływem władzy wyższey. Zdania są przytłumione przez boiaźń. Wolność druku iest niszczoną i tak dobrze zniszczoną, że gdyby obywatel chciał przesłać rządowi przez drogę pism publicznych przełożenia nayłagodnieysze i z naywiększym nawet uszanowaniem, niemogłby tego dokazać. Smieszną bezwątpienia byłoby rzeczą mniemać, że tu bronię sprawy dynastyi, którey powrot do Francyi sprowadziłby nam zamieszania i liczne wygnania; lecz wyłączenie iedney dynastyi nieprowadzi za sobą przypuszczenie drugiey. Jednakowoż ieżeli Francya uzna dziedzictwo, ieżeli damy Bonapartemu tytuł Cesarza, któż nas zapewni, że Mocarstwa zagraniczne uznaią tę godność? Podniesiemyż broń dla przymuszenia ich do tego? albo też Bonaparte będzieli Cesarzem dla nas,

a pierwszym konsulem dla innych? Nie, niech co chcą mowią, nie w dziedzictwie w cale szukac potrzeba ustalenia rządu. Jeden tylko iest do tego sposob, a tym iest ziednac i zapewnic panowanie sprawiedliwości. Nie przyznam, że wolnośc iest owocem, którego ustrzedz i zachować nie można, omamieniem, które niknie w ten czas gdy go chwytać mniemamy. Wolność owszem iest dobrem łatwym do utrzymania, serce moie o tem mnie zapewnia.

Carion Nizaś żądał odpowiedzieć obywatelowi Carnotowi iak tylko szedł z mownicy, gdy wielu mowcow zapisanych powiedzieli swe zdania. Prezydent dał mu głos. Chce dowieśdź (rzekł) niedokładności niektórych czynow, które przywiodł obywatel Carnot i wypadkow iakie z nich wyciągnął: wyłożył on swoie uczucie z umiarkowaniem, ia mu podobnież odpowiem. Obywatel Carnot przywiodł nayprzod przeciw monarchii dziedziczney przykład państwa Rzymskiego, lecz monarchiia nie była nigdy konstytucyynie uznana w Rzymie pod Cesarzami i stąd wynikły wszystkie zbrodnie i wszystkie nieszczęścia. August był tylko hipokrytą nie starał się i nie przyiął nigdy imienia monarchy, a tym bardziey ieszcze dziedzictwa; skąd wynikn ęło, że Rzplta którey imie było zawsze utrzymane zdaw ła się bydź rządem prawym, że spiskuiący przeciw Cesarzom byli zawsze uważani za dobrych obywatelow i za przyiacioł swoiey oyczyzny, a Cesarz zaś zdawał się człowiekiem który rządził tylko prawem mocnieyszego, stąd poszło tyle słabości w środkach użytych od Cesarzow dla zapewnienia sobie państwa, i tyle okrutnych dowodow zemsty z ich strony. Takie było zawsze fałszywe położenie Cesarzow i państwa Rzymskiego; życzenie narodowe Francuzow na stronę Bonapartego i iego familii żadnych podobnych wypadkow lękać się nie każe. Obywatel Carnot przywiodł przykład Ameryki; lecz nie uważał zachodzącey różnicy między ludem rozrzuconym na wielkiey ziemi ... ziemi, i oddzielonym od wszystkich innych ludow przez morza i pustynie, a ludem położonym w środ Europy i ze wszystkich stron zewnątrz ściśnionym. Powszechne życzenie narodu wzywa pierwszego konsula do państwa. Nie Bonaparte to podał tę myśl, iak utrzymuie Obywatel Carnot, owszem potrzeba było zwyciężyć wstręt i sprzeciwianie się pierwszego konsula, i z tego powodu przytoczę czyn ieden którego byłem świadkiem. W przytomności Igo konsula mowiono o nieszczęściach rewolucyi. Bonaparte nayżywiey uboлewał nad niemi; lecz rzekł ieden z tych ludzi, którzy nieuważaią tylko massę a poiedyncze osoby za nic rachuią: gdyby nie rewolucya nie byłbyś pierwszym konsulem, Bóg by był dał odpowiedział Bonaparte, aby tyle nieszczęśc niebyło nigdy spełnionych, i żeby Europa nie była nigdy słyszała o moim imieniu! Nietylko ludzie oświeceni we Francyi, lecz także i czudzoziemcy czuli potrzebę przywrocenia we Francyi rządu monarchicznego. W roku 1793 mowiono pewnemu ministrowi austryackiemu, dziwną iest rzeczą, że połączeni Królowie pochlebiaią sobie, że pomimo ludu francuzkiego Burbonow przywrocie potrafią: wiemy to dobrze odpowiedział minister, lecz mimo tego nie mniey z wami woynę prowadzić należy, ponieważ musi się koniecznie pokazać człowiek wyższy z pośród woyska, który całą obeymię władzę i postawi na nowo Francyą pod rządem stosownieyszym do rządow reszty Europy. Ob. Carion odpowiedział także na obawy Oby. Carnota, że niepotrzeba prowadzić woyny z Europą dla przymuszenia iey do uznania nowego tytułu, mowiąc że wszyscy monarchowie uwa-

żać będą za nayszczęśliwszy wypadek ten, który zagasi ognisko bez ustannych niespokoyności w pośród potężnego ludu i wybuchow zewnątrz.

Obywatel Carion powiedział nakoniec, że trybunat oświadcza tylko życzenie narodu. Zgromadzenia ludu w roku 1789 które same iedynie były wolnemi, iednomyślnie chciały monarchii, my żądamy tylko uskutecznienia tego życzenia. Zakończył swoią mowę dowcipnym przystosowaniem czynu historycznego często wspominanego: pewna podeszła kobieta, którą Filip oyciec Alexandra niesprawiedliwie osądził, odwołała się od iego wyroku do Filipa na czczo. Konwencya wcale przeciwnie uczyniła; odwołała się od ludu niespokoynie rozważaiącego, do ludu w zapale będącego, miotanego od tysiącznych fakcyy. Mowca odpowiada na to co Ob. Carnot powiedział o wpływie rządu do odezw przesyłanych ze wszystkich stron Francyi i daie uwagę, że on sam iest oczewistym dowodem wolności zdania, ponieważ dawszy głos przeciwny dożywotniemu konsulatowi nie przestaie iednak bydź członkiem iednego z pierwszych ciał państwa i że w momencie nawet, gdy broni zdania które nazwać można zuchwałym, ponieważ iest przeciwnym uczuciom wszystkich, słuchano zdania iego z umiarkowaniem i poważaniem. A co do wolności druku powiedział mowca, że tyle nam uczyniła złego, że nikt iey żałować nie powinien. Kończy oświadczeniem zadziwienia, że Ob. Carnot może bydź takowego zdania, Carnot który tyle powinienby się żalić na instytucye republikantskie, z których iedna postawiła go w rzędzie wyganiaiących, a druga w rzędzie wygnanych. Ta nie spodziewana odpowiedź żywe odebrała poklaski.

Gdy Koch, Faure i inni Trybunowie mowili ieszcze za udzieleniem godności Cesarskiey Napoleonowi Bonapartemu, zdał wczoray Jard Panvillier, imieniem wyznaczoney kommissyi do roztrząśnienia wniosku Trybuna Curée względem godności Cesarskiey, raport, w którym proponował następuiące życzenie zanieść do senatu:

"Zważywszy Trybunat, że gdy w czasie rewolucyi większość narodu oświadczyła wolą swoią za iednością i dziedzictwem nayważszego w kraiu urzędu; że familia Burbonow przez swoy postepek utraciła ufność ludu i przymusiła narod szukać szczęśliwszego losu w demokratycznym rządzie; że Francya doświadczała różnych kształtow takowego rządu, lecz tylko nędzę i bezrząd w nich znalazła; że kray w naywiększem zostawał niebespieczeństwie, kiedy Bonaparte zesłany od Opatrzności przybył na iego ratunek; że Francya pod rządem iednego odzyskała wewnątrz spokoyność, a zewnątrz n[illegible] była naywyższego poważ[illegible]nia i sławy; że czynione przez Burbonow usiłowania z nieubłaganym nieprzyiacielem Francyi, ostrzegaią ią, iż gdyby utraciła Bonapartego, na naywiększe by[illegible] ze wystawioną by została; że dożywotni konsulat i prawo obrania następcy nie są dostateczne ni do przeszkodzenia wewnętrznem i zewnętrznem intrygom, iakieby w czasie wakowania tego urzedu nastąpiły; że do ogłoszenia dziedzictwa naywyższego urzędu, mamy nietylko przykłady dawnych i teraźnieyszych wielkich państw, ale nadto wola narodu z roku 1789; że nauczony doświadczeniem narod wraca się do tego życzenia i głośno go żąda; że przy wszystkich politycznych zmianach lud oddawał zawsze naywyższą władzę familiiom, którym był winien swoie ocalenie; że ieżeli Francya potrzebuie dla swego bezpieczeństwa naczelnika, tedy wdzięczność iey i miłość Bonapartego do tego wzywaią; że Francya przez obranie nowey dynastyi zachowa wszystkie korzyści rewolucyi, która iest tyle interessowana do utrzymania ich, ile dawna była do ich zniszczenia; że Francya powinna się spodziewać po familii Bonpartego utrzymania wszystkich praw i wolności ludu, i oko też urządzeń one zapewniaiących; że nakoniec dla chwały Bonapartego i dla powagi naywyższego naczelnika francuzkiego narodu nie masz przyzwoitszego tytułu iak Cesarza; że daley Trybunat wykonywaiac prawo nadane mu artykułem 29 konst. do sen tu zanosi następuiące życzenie:

1 Że Napoleon Bonaparte pierwszy konsul, Cesarzem Francuzow będzie ogłoszony i w tym zaszczycie powierzony mu c sobie będzie rząd Rzltey francuzkiey; 2 że tytuł Cesarski i władza dziedziczną będzie w iego mezkiey potomności w porządku pierworodzeństwa; 3 że przy urządzeniu i odmianie konstytucyynych władź, iakich dziedzictwo urzedu wymaga, maią bydź zachowane w całey rozciągłości rowność, wolność i prawa ludu.,,

Nininieysze życzenie postanowiono przez 6 mowcow posłać senatowi. Temi byli Jard Panvillier, Lahary, Sahuc, Goupil-Prefeln, Challon i Albisson.

żać będą za nayszczęśliwszy wypadek ten, który zagasi ognisko bez ustannych niespokoyności w pośród potężnego ludu i wybuchow zewnątrz.

Obywatel Carion powiedział nakoniec, że trybunat oświadcza tylko życzenie narodu. Zgromadzenia ludu w roku 1789 które same iedynie były wolnemi, iednomyślnie chciały monarchii, my żądamy tylko uskutecznienia tego życzenia. Zakończył swoią mowę dowcipnym przystosowaniem czynu historycznego często wspominanego: pewna podeszła kobieta, którą Filip oyciec Alexandra niesprawiedliwie osądził, odwołała się od iego wyroku do Filipa na czczo. Konwencya wcale przeciwnie uczyniła; odwołała się od ludu niespokoynie rozważaiącego, do ludu w zapale będącego, mieszanego od tysiączuych fakcyy. Mowca odpowiada na to co Ob. Carnot powiedział o wpływie rzadu do odezw przesyłanych ze wszystkich stron Francyi i daie uwagę, że on sam iest oczewistym dowodem wolności zdania, ponieważ dawszy głos przeciwny dożywotniemu konsulatowi nie przestaie iednak bydź członkiem iednego z pierwszych ciał państwa i że w momencie nawet, gdy broni zdania które nazwać można zuchwałym, ponieważ iest przeciwnym uczuciom wszystkich, słuchano zdania iego z umiarkowaniem i poważaniem. A co do wolności druku powiedział mowca, że tyle nam uczyniła złego, że nikt iey żałować nie powinien. Kończy oświadczeniem zadziwienia, że Ob. Carnot może bydź takowego zdania, Carnot który tyle powinienby się żalić na instytucye republikantskie, z których iedna postawiła go w rzędzie wyganiaiących, a druga w rzędzie wygnanych. Ta nie spodziewana odpowiedź żywe odebrała poklaski.

Gdy Koch, Faure i inni Trybunowie mowili ieszcze za udzieleniem godności Cesarskiey Napoleonowi Bonapartemu, zdał wczoray Jard Panvillier, imieniem wyznaczoney kommissyi do roztrząśnienia wniosku Trybuna Curée względem godności Cesarskiey, rapport, w którym propenował następuiące życzenie zanieść do senatu:

"Zważywszy Trybunat, że gdy w czasie rewolucyi większość narodu oświadczyła wolą swoią za iednością i dziedzictwem naywyższego w kraiu urzędu; że familia Burbonow przez swoy postepek utraciła ufność ludu i przymusiła narod szukać szczęśliwszego losu w demokratycznym rządzie; że Francya doświadczała różnych kształtow takowego rządu, lecz tylko nędzę i bezrząd w nich znalazła; że kray w naywiększem zostawał niebespieczeństwie, kiedy Bonaparte zesłany od Opatrzności przybył na iego ratunek; że Francya pod rządem iednego odzyskała wewnątrz spokoyność, a zewnątrz nabyła naywyższego poważania i sławy; że czynione przez Burbonow usiłowania z nieubłaganym nieprzyiacielem Francyi, ostrzegaią ią, iż gdyby utraciła Bonapartego, na naywiększe by ze wystawioną by została; że dożywotni konsulat i prawo obrania następcy nie są dostateczne ni do przeszkodzenia wewnętrznem i zewnętrznem intrygom, iakieby w czasie wakowania tego urzedu nastąpiły; że do ogłoszenia dziedzictwa naywyższego urzędu, mamy nietylko przykłady dawnych i teraźnieyszych wielkich państw, ale nadto wola narodu z roku 1789; że nauczony doświadczeniem narod wraca się do tego życzenia i głośno go żąda; że przy wszystkich polityczuych zmianach lud oddawał zawsze naywyższą władzę familiom, którym był winien swoie ocalenie; że ieżeli Francya potrzebuie dla swego bezpieczeństwa naczelnika, tedy wdzięczność iey i miłość Bonapartego do tego wzywaią; że Francya przez obranie nowey dynastyi zachowa wszystkie korzyści rewolucyi, która iest tyle interessowana do utrzymania ich, ile dawna była do ich zniszczenia; że Francya powinna się spodziewać po familii Bonapartego utrzymania wszystkich praw i wolności ludu, iako też urządzeń one zapewniaiących; że nakoniec dla chwały Bonapartego i dla powagi naywyższego naczelnika francuzkiego narodu nie masz przyzwoitszego tytułu iak Cesarza; że daley Trybunat wykonywaiąc prawo nadane mu artykułem 29 konst. do senatu zanosi następuiace życzenie:

1 Ze Napoleon Bonaparte pierwszy konsul, Cesarzem Francuzow będzie ogłoszony i w tym zaszczycie powierzony mu z sobie będzie rząd Rzeczy francuzkiey; 2 że tytuł Cesarski i władza dziedziczną będzie w iego mezkiey potomności w porządku pierworodztwa; 3 że przy urządzeniu i odmianie konstytucyynych władź, iakich dziedzictwo urzędu wymaga, maią bydź zachowane w całey rozciągłości rowność, wolność i prawa ludu.,,

Ninieysze życzenie postanowiono przez 6 mowcow posłać senatowi. Temi byli Jard Panvillier, Lahary, Sahuc, Goupil-Prefeln, Challon i Albisson.

DODATEK DRUGI

DO Nru. 42.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 23. Maia 1804.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wszystkim i każdemu, komu o tym wiedzieć należy, Edyktem ninieyszym publicznym wiadomo czynią: że na żądanie sukcessorow J. O. Xiężny Zofii z Krasińskich Lubomirski, w celu zaspokoienia summy 344,646 zł. pol. 22½ gr. wraz z prowizyami od teyże summy od dnia 1 Listopada 1790 roku po 5 od sta przypadaiącemi, przeciw sukcessorom J. O. Xcia Antoniego Lubomirskiego ewinkowaney, dobra klucza Opatowskiego sukcessorow iego dziedziczne, w cyrkule Sandomirskim leżące, w drodze exekucyi na sprzedaż publiczną wystawione będą, pod następuiącemi warunkami:

Cena fiskalna całego klucza ustanawia się podług aktu detexacyi (który przed licytacyą w sądowey registraturze przeyrzany bydź może) w summie 1,185,521 zł. pol. 28½ gro. — w szczególności zaś podług tegoż aktu detaxacyi:

Dobra miasta Opatowa	531,081 zł. pol. 28 gr.
Dobra Zochcin z przyległościami Biskupice i Bukowiany .	146,216 zł. pol. 26½ gr.
Dobra Tudorow części w Czernikowie z wioską Jurkowice .	145,416 zł. pol. 11 gr.
Folwark Poradz z przyległością Łężyce . . .	69,785 zł. pol. 3⅓ gr.
Dobra [illegible] z przyległościami Kraszkow, Szczegło i Worowice	85,310 zł. pol. 8 gr.
Dobra Niemienice	119,014 zł. pol. 13⅓ gr.
Dobra wsi [illegible]owesy	88,696 zł. pol. 28½ gr.

1mo Cały klucz tych dóbr nayprzod na licytacyą będzie podany, a ieżeliby się nikt kupna życzący nie zgłosił:

2do Dobra w szczególności tak poydą do sprzedaży, iak są z osobna otaxowane.

3tio Każdy zgłaszaiący się do licytowania całego klucza dóbr Opatowa, dwudziestą część taxy sądowey, każdy zaś do szczególnych tylko dóbr licytowania zgłaszaiący się dziesiątą część taxy sądowey, iako wadium czyli zakład w kommissyi licytacyyney natychmiast złoży, a gdyby nic nie zalicytował, zaraz po ukończoney licytacyi toż wadyum odbierze. — Jeżeli zaś licytacya do skutku doydzie.

4to Summa iako wadyum do licytanta wyliczona; będzie do depozytu sądowego wzięta, i do szacunku z licytacyi wypadłego policzona.

5to Summa szacunkowa z licytacyi wypadła, w przeciągu miesiąca iednego od dnia licytacyi, w całości ma bydź zaspokoiona, wyiąwszy gdyby naywiecey daiący z stronami interessowanemi pod czas licytacyi albo w zmiankowanym terminie iednego miesiąca inaczey się ugodził.

6to W przypadku, gdyby naywięcey daiący zapłacenia summy szacunkowey w wyznaczonym terminie nie uskutecznił, natychmiast bez wszelkiey poprzedzaiącey percepcyi takowego licytanta, i bez nowey detaxacyi, czy to cały klucz czy szczególne dobra kupi, teyże cały klucz, lub te dobra szczególne, kosztem i szkodą zwłokę w zapłacie czyniącego licytanta, na nową licytacyą w dniach 45 podane będą, a chociażby się żaden kupuiący nie zna-

iazł, któryby przynaymniey taxę sądową ofiarował, wszelako dobra takie niezapłacone będą sprzedane, a zwłokę czyniący poprzedzaiący licytant obowiązany będzie, nie dostarczaiącą kwotę do summy przez niego ofiarowaney, z swego wadyum utracić, a gdyby i to nie wystarczało, resztuiącą summę z innego swego maiątku dopłacić.

Przeto kupna sobie życzący do licytacyi dnia 26 Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana w C. K. sądach tuteyszych odprawiać się maiącey wzywaią i oraz uwiadomiaią się: że nay więcey daiący długi na dobrach będące w proporcyą summy ofiarowaney na siebie przyiąć powinien, gdyby wierzyciele przed umowioną może awizacyą wypłaty swych summ przyiąć niechcieli.

Wszyscy oraz wierzyciele hypotekowani wzywaią się: ażeby przed odprawiać się maiącą licytacyą dopilnowali się w prawach swoich, i upominaią się, żeby osobnego wezwania nie oczekiwali; inaczey bowiem ci, którzy się w tym terminie nie zgłoszą, ani do kupuiącego czyli obeymuiącego dobra te, ani też do dóbr samych żadnego już praws mieć nie będą, ale swey satysfakcyi z szacunku sprzedaży lub z innego dłużnikow maiątku poszukiwać muszą.

W Krakowie dnia 21 Marca 1804.

Jozef de Nikorowicz.
Friedenthal.
Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicyi Zachod:
Beck.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, wszystkim tym do których należy ninieyszym wiadomo się czyni, że na żądanie P. Mikołaia Morozowicza przewoła przeciw P. Kiełczewskiemu prawem przewiedzionem i w zadosyć uczynienie summy 3800 zł. pol. tudziesz drugiey summy 30,000 zł. pol. z prowizyą od 24 Czerwca 1794 po 7 od 100 rachuiąc niemniey kosztow prawnych w kwocie 14 zł. ryń. 49 kr. dobra Potok w cyrkule Józefowskim leżące, Józefa Kiełczewskiego dziedziczne, podług sporządzonego przez komornika Łuby dzieła detaxacyi, które w sądowey registraturze każdemu chęć licytowania maiącemu zobaczyć iest wolno, w summie 23,753 zł. ryń. 40 kr. oszacowane, dnia 18 Lipca 1804 roku o godzinie 9 z rana na publiczną licytacyą wystawione zostaną; a to pod następuiącemi warunkami, ażeby każdy 1mo Chęć kupienia tych dóbr maiący przed zaczęciem licytacyi osmą część szacunku z licytacyi wypadłego w zakład złożył, 2do naywięcey daiący summę z licytacyi wypadaiącą w złocie, ieden dukat rachuiąc po 4 ryń. 30 kr. zapłacił, daley 3tio więcey daiący powinien summę exliwuiącego podług skryptow przez exekwowaną stronę wyrażonych w ilości i w właściwey monecie, po ukończoney licytacyi w 14 dniach do sądowego depozytu złożyć, zaś 4to więcey daiący długi na dobrach zaległe wyłączaiąc summy do złożenia natychmiast nakazane na siebie przyiąć będzie obowiązany, ieżeby wierzyciele przed prawnym wypowiedzeniem długu zapłatę przyiąć ociągali się, a to po 5 od 100 i zapisać się maiącey kaucyi na tychże kupnych dobrach, co gdy dopełni dekret dziedzictwa wydany mu będzie, tudziesz 5to Lasy ieszcze niepodzielone, których wspolny użytek do possessorow, całkowitych dóbr Potok należy, a które do detaxacyi nieweszły, kupuiącemu na dziedzictwo nie będą wydane, iednakże wolny wrąb na potrzeby grontowe onemu dozwala się, to iest taki iaki podług dzieła detaxacyi użytek tych lasow bydź powinien. Wreszcie stosownie do Naywyższego Patentu dnia 22 Sierpnia 1797 wypadłego wszyscy wierzyciele hypotekę maiący nie oczekuiąc osobnego wezwania przywołuią się z tym dodatkiem, iż ci którzyby się w wyznaczonym terminie nie insinuowali, ani przeciw kupuiącemu, lub przyymuiącemu te dobra, ani do samych dóbr prawa mieć więcey nie będą, lecz swą satysfakcyą z ceny przedaży, lub z innego dłużnika maiątku poszukiwać będą musieli.

Dan w Lublinie dnia 11 Kwietnia 1804.

Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicy Zachodniey.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey wszystkim tem którym na tem zależy ninieyszym ogłoszeniem czyni się wiadomo, iż Wiktorya Rosinska na początku roku 1801 tu w Lublinie zmarła, a ponieważ iey sukcessorowie tuteyszym C. K. sądom nie są wiadomi, przeto wszyscy ci którzy tenże spadkowy maiątek tytułem dziedzictwa otrzymać pragną iuż po czwarty raz powołuią się, ażeby w przeciągu iednego roku i sześciu tygo

d i względem przyięcia lub zrzeczenia się spadłego na nich dziedzictwa do tuteyszych sądow głosili się i swe prawa do tey sukcessyi okazali, gdy w przeciwnym razie spadek ten z przydanym kuratorem adwokatem Madanem stosownie Kodexu cywilnego części II. Rozdziału XVIII. pertraktowany będzie. Dan w Lublinie dnia 24 Marca 1804.

Gołaszewski.
Gruszecki.
Dostenberg.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniey
Reinl.

Tymże sposobem na instancyą ustanowionego kuratora adwokata Konopki uwiadomia się JP. Jan Wędorf pozostały po zmarłym w tych stronach Janie Wędorfie w pierwszym małżeństwie z Angieli Głuchowskiey spłodzony syn, iż po zmarłym tymże oycu iego sukcessya na niego spadła, ma więc w przyzwoitym terminie deklaracyą przyięcia lub zrzeczenia się tego spadku u tuteyszych sądow podać, gdy po upłynieniu przyzwoitego terminu pertraktacya sukcessyi z ustanowionym kuratorem ukończona zostanie. Dan w Lublinie dnia 24 Marca 1804.

Gołaszewski.
Gruszecki.
Dostenberg.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Reinl.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey uwiadomiaią ninieyszym Edyktem Ur. Felixa i Katarzynę z Wyszyńskich, małżonkow Troianowskich,, iż Ignacy Borzęcki spor sprawy o oddanie possessyi Folwarku Roszkosz z kalkulacyą przez kuratora małoletniego Dominika Xcia Radziwiła przeciwko niemu ustanowiony, na nich przeniosł, i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla ich nieznaiomego za granicą zamieszkania, im tuteyszego sądowego adwokata Zarańskiego za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniey sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie; oni więc ninieyszym Edyktem napominaią się, ażeby w przeciągu dni 90 podług przepisu prawa deklarowali się, ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa używali krokow, ktore się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdadzą; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę, samiby sobie szkodę może iaką stąd wynikaiącą przypisać winni byli. Dan w Lublinie dnia 29 Lutego 1804.

Gołaszewski.
Bubna.
Vladich.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey.
Reinl.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa wiadomo czyni, iż Regina Wesołowska wdowa dnia 21 Stycznia 1803 tu w przedmieściu Kleparz zwanym pod Nrem 52 zmarła, i czystego maiątku złotych ryńskich 172 kr. 28 ½ zostawiła, przeto Mateuszowi Wesołowskiemu i Salomei z Wesołowskich Woznickiey dzieciom teyże zmarłey i dziedzicom, ninieyszym zaleca się, aby w przeciągu 3ch lat i 18 tygodni prawa swoie do tegoż dziedzictwa służące udowodnili, gdyż inaczey po upłynionym tym terminie zgłaszaiącym i wykazuiącym się dziedzictwo to przysądzone i wydane będzie.

Gollmayer.
Rangstein.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 20 Kwietnia 1804 roku.
Hinta.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Tadeuszowi Czackiemu, że Jacek Kluszewski u sądow tych — o przeięcie sprawy przez Fiska-

)2(

sa Krakowskiego o 2829 zł. ryń. przeciw sobie rozpoczętey — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie przypozwany zostaie lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego P. O. D. Litwińskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest na terminie na dzień 14 Lipca r. b. naznaczonym sam stanął, albo też i inne prawa swego dowody, tu zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Münch.
W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 7 Kwietnia 1804.
Beck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Pani Maryannie Łopuski: że Fiskus Królewski imieniem Nayw. szego skarbu u sądow tych — o kondykcyą summy 40,000 zł. pol. iey własney z dobr Pachały Swiniarskiego będącey — żałobę na nię podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie ona zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onejże Pani Maryannie Łopuski adwokata tuteyszego Bielikiewicza, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney, rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, podług §. 234 ustawy sądowey, ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.
Friedenthal.
Münch.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 3 Kwietnia 1804.
Beck.

Podaie się do publiczney wiadomości, iż stosownie do rozporządzenia Gubernialnego, w kancelaryi C. K. cyrkułu Krakowskiego d. 1 Czerwca roku bieżącego o zwyczayney godzinie sprzedany zostanie przez publiczną licytacyą wiecey dłużcem drewniany dom pod Nrem 111 na Kazimierzu stoiący, do klasztoru XX. kanoników regularnych Lateranenskich Bożego Ciała należący. Ktoby sobie tego domu nabydź życzył, niechay w pomienionym dniu stawi się na mieysce licytacyi.

Dla osadzenia mieysca 1go assesora w magistracie Przemyslskiem z pensyą 300 ryń. złączonego, iest przez wysokie rozporządzenie gubernialne dnia 6go Kwietnia r. b. konkurs na dzień ostatani Maia t. r. wyznaczony, kompetenci dekretami Eligibilitatis tak w drodze polityczney, iako i sądowey opatrzeni maią się zatem przed wspomnionym dniem do C. K. urzędu cyrkularnego Przemyślskiego swemi petitami udać.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey wszystkim i każdemu, komu o tem wiedzieć należy, niniejszym Edyktem publicznym wiadomo czynią: że na żądanie depu-

tacyi Maffy krydalney Jozefa Offolińskiego Dobra Chrzanow w Cyrkule Olkuskim leżące, do maffy należące, przez Licytacyą publiczną sprzedawane będą pod warunkami następującemi:

1mo. Cena fiskalna Dobr Chrzanowa wszyftkich ogólnie ustanawia się podług aktu detaxacyi w summie 335,743 ryń. 49½ kr., gdyby iednak kupuiących do zalicytowania tych Dobr Chrzanowa z przyległościami ogółem wziętych nie było, tedy pozyskawszy wprzod konsens od władzy politycznej do podzielenia na części, licytacya tychże Dobr częściami przedsięwzięta będzie; i tym końcem zaftępca Maffy pod dniem dzisieyszym odbiera zlecenie, ażeby na przypadek, gdyby Dobra Chrzanow częściami przedawać przyszło, o taki konsens poftarał się; i wcześnie go tutay złożył, a te licytowane będą:

a) Dobra Chrzanow z przyległościami Libiąż, Wymysłow, Jawor., Kąty, tudzież z Folwarkiem Skroczymiech i z Lasem z osobna w detaxacyi obiętym, podług teyże detaxacyi szacunku w summie 294,636 ryń. 17½ kr.

b) Dobra Bolin Wielki i Mały z Lasem w detaxacyi obiętem, podług detaxacyi szacunku w summie 41,107 ryń. 32 kr.

2do. Kupna życzący sobie dziesiątą część całkowitego szacunku Dobr, które kupić zechce, iako kaucyą zaraz przy akcie Licytacyi powinien złożyć.

3tio. Nabywca lub nabywcy czy to wszyftkich ogólnie czy w części Dobr Chrzanowa, całkowitą z Licytacyi wypadłą summę szacunkową w przeciągu 4ch tygodni od dnia zrezolwowanego i sobie doręczonego aktu Licytacyi do depozytu sądowego wnieść powinni.

4to. Remanenta wszelkie w zbożach, ieżeliby się iakie znalazły, nabywca lub nabywcy furami gruntowemi czyli chłopskiemi wywięść na mil 3 podług zwyczaiu pozwolą, nie żądaiąc za ten wywoz żadney zapłaty.

5to. Wszelkie mobilia użyteczne, inwentarze, konie, woły, owce, krowy i tym podobne, które w akcie detaxacyi nie są obięte, do nabywcy należeć nie będą, ale na rzecz Maffy obrocone zoftaną; gdyby tedy nabywca tych potrzebował, wolno mu będzie takie od Maffy za cenę na iaką się ugodzi, zakupić, inaczey wywiezienia i wyprowadzenia podobnych rzeczy nie będzie mogł wzbraniać.

6to. Kwity z zapłaconych podatkow pod imieniem *Pożyczka woienna* nabywcy lub nabywcom zoftawione będą, ten zaś lub ci summę za takie kwity należącą na rzecz Maffy zapłaci lub zapłacą.

7mo. Każdy Licytant niech wie o tem, że w przypadku niezapłaconey w terminie 4 tygodniowym całkowitey summy szacunkowey, kaucyą w dziesiątey części złożoną utraci, i że nowa Licytacya iego kosztem i z iego szkodą gdyby mnieysza summa ofiarowana była, publikowana będzie.

Kupna sobie życzący, ktorym wolno ieft, akty detaxacyi i inwentarze Dobr, tudzież mappy geometryczne w tuteyszey Regiftraturze sądowey przeyrzyć sobie, wzywaią się do Licytacyi dnia 26 Czerwca r. b. o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tuteyszych odprawiać się maiącey.

Wszyscy oraz Wierzyciele hypotekę maiący wzywaią się, ażeby przed odprawiać się maiącą Licytacyą dopilnowali się w prawach swoich, oftrzega ich się także, żeby osobnego wezwania nie oczekiwali; inaczey bowiem ci, którzy się w tym terminie nie zgłoszą, ani do nabywcy lub obeymuiącego dobra te, ani do Dobr samych żadnego iuż prawa mieć nie będą, ale swey satysfakcyi z szacunku sprzedaży lub innego dłużnikow maiątku poszukiwać muszą. W Krakowie dnia 7 Kwietnia 1804.

Jozef de Nikorowicz.

Friedenthal.

Münch.

Z Rady Ces. Krol. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey.

Sterneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Klucz Dobr Jedlińsko do Maffy krydalney Wilhelma Jakobsohna należący, na trzy części podzielony, iako to:

a) Miafteczko Jedlinsko z Folwarkiem Wsi Jedlonka i i przyległościami, to ieft: solami i młynem w Siemwku, Wiskami, Nowa Wola i Wola Gutow-

ska, w szacunku - - - - - - - - 395,547 zł. pol. 5 gr.
b) Folwark Gutow z przyległą wioską Bród i młynem
tamże będącym w szacunku - - - - - 249,864 zł. pol. 25 gr.
c) Folwark Zawady w szacunku - - - - - 177,876 zł. pol. 5 gr.

Razem w Summie - 823,279 zł. pol. 5 gr.

otaxowany, po bezskutecznych iuż dwoch Licytacyach, po trzeci raz dnia 19 Czerwca 1804 roku o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tuteyszych na Licytacyą podany będzie, na ktorey dobra te więcey daiącemu nayprzod wszyſtkie razem, a gdyby tym sposobem sprzedane bydź niemogły, na ten czas, częściami za otrzymanym wprzod Inſtancyi polityczney konsensem, pod warunkami naſtępuiącemi sprzedawane będą.

1mo. Zeby kupuiący dobra Jedlinsko w całości razem z przyległościami maiące bydź sprzedane, dziesiątą część ceny fiskalney, bez żadnego względu czy on ieſt wierzycielem lub nie, dla bespieczeńſtwa aktu Licytacyi w gotowiznie w kommiſſyi złożył.

2do. Nayważniejszy szacunek w czasie Licytacyi ofiaruiący, dwie trzecie części tego szacunku monetą kurs maiącą w dniach 14 po zaapprobowaniu Licytacyi do depozytu sądowego złoży, pod rygorem, że gdy w wyznaczonym terminie nie wyliczy, z iego szkodą nowa dalsza Licytacya będzie rozpisana, a gdyby w przyszłey Licytacyi z winy kupuiącego rozpisaney bydź maiącey, do szacunku przedoſtatniego Licytanta coś brakowało, to kupiec warunkow nie dotrzymuiący Maſſie nadgrodzić powinien będzie, i 10ta część złożona nie będzie mu wydana.

3tio. Jeżeli kupuiący złożeniem dwoch trzecich części artykułowi 2mu zadosyć uczyni, iedna trzecia część szacunku za daniem szczegolnego zabespieczenia zoſtanie się u kupuiącego na prowizyi po 5 od ſta aż do aktu finalnego podziału Maſſy, którą iednak część trzecią po naſtąpionym podziale natychmiaſt do depozytu sądowego zapłacić, lub aſſygnowanemu wierzycielowi wyliczyć obowiązany będzie.

4to. Dobra kupione natychmiaſt podług detaxacyi i inwentarza kupcowi oddane zoſtaną, iak skoro rewersem okaże, że dwie trzecie części szacunku w czasie przynależytym są wypłacone.

5to. Ażeby przyszły tych Dobr nabywca, gdyby sobie summy duchowne na tychże Dobrach zabespieczone przy Dobrach zatrzymać życzył, wprzod o konsens na to od C. K. Gubernium wyſtarał się.

Wreszcie każdemu kupna życzącemu sobie wolno ieſt, tak inwentarz iako też akt detaxacyi w sądowey Regiſtraturze przeyrzyć sobie.

W Krakowie dnia 24 Marca 1804.

Jozef de Nikorowicz.
Friedenthal.
Münh.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Gall. Zachodniey.
Beck.

Gdy z końcem Octobra tego roku dzierżawa Propinacye Proszowskie to ieſt wyszynku wina, targowego, i poſtoynego kończy się, które Realności na dobro miaſta powtornie na rok ieden od 1go Novembra t. r. aż do oſtatniego Octobra 1805 powtornie zalicytowane będą, przeto z tym dokładem do wiadomości podaie się, iż Prætium Fisci Propinacyi

Rocznie - - - - - - -	2500 ryń.	2 kr.	
Od wyszynku wina - - - - -	31 —	7 —	
Od targowego i poſtoynego - - - - -	307 —	1 —	

Za prætium Fisci przedsięwzięte będzie. Termin do teyże Licytacyi oznacza się dzień 1go Auguſti t. r. gdzie Licytanci (wyłączywszy żydow, którzy do teyże Licytacyi przypuszczonemi nie będą) maią się zrana o godzinie 9tey w Ratuszu mieyskim Proszowskim za opatrzeniem dziesiątey części Prætium Fisci znaydować.

Kontrakt podług wysokich przepisow ułożonym zoſtanie Jchmość Panom Licytantom przy Licytacyi do wiadomości poda się. W Krakowie d. 15 Kwietnia 1804.

W zatrudnieniu JW. Konsyliarza Nadwornego:

Baron Kevrr, kommiſsarz cyrk.

Dnia 14 Czerwca t. r. o godzinie 9 z rana, w C. K. Kancellaryi Prefektury Jaworskiey następuiące C. K. Skarbowe dochody, na rok ieden poczynaiąc od 1 Listopada roku 1804, aż do ostatniego Października roku 1805 przez publiczną Licytacyą, naywięcey daiącemu do arendy puszczone będą.

1mo. Szynk winny w całym Państwie Pretium Fisci iest - - 116 ryń.

2do. Propinacya gorzalna w Państwie Jaworskim i części Kameralney Cięszkowskiey cena Fiskalna iest - - - - 2682 ryń. 30 kr.

3tio. Pożytek z Krow to iest:

W Folwarku Jaworskim	od	30	sztuk.
—— Byszyńskim	—	30	—
—— Zuszowskim	—	40	—
—— Podlęskim	—	20	—

Cena Fiskalna od iedney Krowy iest rocznie ryń. 8 kr. 50.

Ochotę maiący arendowac, (z których się iednak żydzi wyłączaią) na zwyż wyrażonym dniu w C. K. Kancellaryi Jaworskiey się znaydować zapraszaią, gdzie oraz punkta arendowne codziennie widziec można. Wszelako powinien każdy 10 procentowe Wadium donieść. W Jaworznie dnia 16 Kwietnia 1804.

Pecknik.

C. K. Sądy Szlacheckie Prowincyalne Lubelskie Galicyi Zachodniey wszystkim wiadomo czynię, iż na żądanie opieki małoletnich po ś. p. Janie Czarnockim pozostałych dzieci, dobra do Massy pupilarney tychże dzieci należące w cyrkule Siedleckim leżące iako to: Wieś Miąsze z przyległością Łysobyki, Wieś Krusza z przyległością Borki i część wsi Jaźwie, przez publiczną Licytacyą w tuteyszych C. K. Sądach na dniu 21 Czerwca b. r. o godzinie 3 po południu odbywac się maiącą w trzech letnią arendowną possessyą, która od dnia 24 Czerwca 1804 aż do dnia 24 Czerwca 1807 trwać będzie, więcey daiącemu pod następuiącemi pryncypalnemi warunkami wypuszczone zostana.

1) Cenę fiskalną Wsi Miąsze z przyległością Łysobyki stanowic będzie dochod roczny 6408 zł. pol. 15 gro. czyli, po odtrąceniu wydatku na Ekonoma, Gumiennego i Leśniczego w kwocie 965 zł. pol. 15 gro., resztuiący czysty dochod roczny 5443 zp. nieodtrącaiąc iuż styd żadnych ciężarow grontowych, ile że takowe nie przez possessora, lecz przez dominium maią bydź wypłacane, tudzież za cenę fiskalną Wsi Krusza z przyległością Borki weźmie się dochod roczny 4276 zp. 12 gr., czyli po odtrąceniu wydatku na Ekonoma i Gumiennego w kwocie 591 zp. 7 gr., czysty dochod roczną 3685 zp. 5 gr., rownie żadnych innych niepotrącaiąc ciężarow grontowych, których wypłacac possessor nie iest obowiązany, na ostatek cenę fiskalną części Wsi Jazwie stanowic będzie dochod roczny 981 zp. 28 gr. czyli po odtrąceniu wydatku na Ekonoma w kwocie 247 zp. 15 gr., resztuiący czysty dochod roczny 734 zp. 13 gr., podobnież żadnych innych niepotrącaiąc ciężarow grontowych, ile że takowe do possessora niereguluią się.

2) Każden licytowania chęć maiący powinien 10tą część dochodu z wsi w possessyą wypuścić maiącey się w dzień Licytacyi przed zaczęciem oney, w zakład złożyć.

3) Naywięcey daiący, podany cały dochod roczny w 14 dniach rachuiąc od aktu Licytacyi, a w następuiących latach zawsze dnia 24 Czerwca każdego roku trwaiącey possessyi z gory do rąk opiekunki Franciszki Siarczyński za iey i kuratora Pana Antoniego Jazwińskiego kwitem, pod utratą zakładu i ponosić maiących się expensy dla nowey Licytacyi wypłacać powinien. Na ostatek

4) Dla niedezelowania Dobr, arenduiący powinien kaucyą rocznym dochodom korresponduiącą w czasie sześciotygodniowym okazać pod utratą possessyi, i zakładu, tudzież ponosić maiących się expensy dla nowey Licytacyi.

Reszta arendownych warónkow w sądowey Registraturze znayduią się, które licytowania chęć maiącym tamże każdego czasu zobaczyć wolność zostawuie się.

Kaietan Michałowski, V.P.

Nitsch.

Wladich.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey.
Dan w Lublinie d. 5. Marca 1804.

Klimaszewski.

Magiſtrat Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa wiadomo czyni: iż Kamienica Elerskich tu w Krakowie pod Nrem. 566 ſtoiąca Sądownie do ryń. 1678 w roku 1801 oszacowana, przez Publiczną Licytacyą dnia 9 Czerwca b. r. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie podług zwyczaynych warunkow sprzedana będzie. Wszyscy przeto chęc kupienia maiący na tęż Licytacyą zwołuią się.

Wierzyciele zaś wszyscy prawo zaſtawu nań maiący napominaią się, aby nieoczekuiąc osobnych przypozwań pretensye swoie do protokułu Licytacyi wnieśli, inaczey na nich żaden wzgląd, co do podziału wylicytowaney summy, miany nie będzie.

Golmayer.

Rangſtein.

Łoaziński.

Z Rady Magiſtratu C. K. Stołecznego Miaſta Krakowa.
Dnia 20 Kwietnia 1804 roku.

Pinta.

Magiſtrat C. K. Kazimierza dolnego Gallicyi Zachodniey uwiadomia niniejszym Edyktem JPana Jana Lubańskiego, iż JPanna Klara Orzechowska względem dopuszczenia Exekucyi w Summie 1000 zł. poł. c. s. c. do domu tu w Kazimierzu-Dolnym pod Nrem 92 sytuowanego, podała żałobę i pomocy sądowey doprasza się.

Gdy zaś Magiſtrat dla niewiadomego osobiſtego iego pomieszkania, a bydź może w kraiach Cesarskich nieznaydowania się, JPana Waszkowskiego za obrońcę z iego szkodą i niebespieczeńſtwem uſtanowił, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniey sądowego porządku prowadzoną i ukończoną będzie; więc onego napomina się niniejszym Edyktem, aby w terminie dni 90 to ieſt na 20 Lipca 1804 roku ſtawił się i uſtanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta tey sprawy tyczące się oddał, lub innego sobie obrońcę uſtanowił, i tego aby Sądowi Magiſtratualnemu wymienił, i tych niezaniedbał środkow, które do iego obrony służą; inaczey sam sobie szkodę iaka ſtąd wyniknąc może, przypisze.

Datum w Kazimierzu Dolnym dnia 20 Aprilis 1804 roku.

Kosary, proconsul.

G. Kosiński, synd.

Tad. Kraiński, assess.

Z Rady Sądow Magiſtratu Dolnego Kazimierza.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Stanisławowi Tarnowskiemu i Pani Maryi z Xżat Corignan: że Panowie Walenty i Tadeusz Kwaśniewscy, tudzież Maryanna z Kwaśniewskich Lisicka u Sądow tych — o zapłacenie summy 25.000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — żałobę na nich podali, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosili.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie oni zoſtaią, lub czy wcale w Ces. Krol. pańſtwach dziedzicznych znaydują ſię, onymże adwokata tuteyszego P. Franciszka Llebicha, z ich szkodą i ich kosztem zaſtępcą poſtanowiły, z którym proces ten ſtosownie do uſtawy sądowey na C. K. pańſtwa dziedziczne przepisaney rozpoczęnie ſię i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią ſię: ażeby w czaſie przyzwoitym to ieſt: w przeciągu 90 dni sami ſtaneli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zaſtępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Münch.

Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 4. Kwietnia 1804.